

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2016. június 30.*

„Előzetes döntéshozatal — Munkaidő-szervezés — 2003/88/EK irányelv — A fizetett éves szabadsághoz való jog — Tanárok — Az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság — Az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsággal egybeeső éves szabadság — Az éves szabadság másik időpontban történő igénybevételéhez való jog”

A C-178/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (wrocławai középső kerületi bíróság, tizedik munkaügyi és társadalombiztosítási csoport, Lengyelország) a Bírósághoz 2015. április 20-án érkezett, 2015. április 1-jei határozatával terjesztett elő az előtte

Alicja Sobczyszyn

és

a **Szkoła Podstawowa w Rzeplinie** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, E. Levits (előadó) és M. Berger bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében K. Herbout-Borcak és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: lengyel

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.) 7. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérdést az Alicja Sobczyszyn és a munkáltatója, a Szkoła Podstawowa w Rzeplinie (rzeplini általános iskola, Lengyelország) közötti jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya az, hogy A. Sobczyszyn élhet-e a fizetett éves szabadsághoz való jogával egy olyan év vonatkozásában, amelynek során az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot vett igénybe.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/88 irányelvnek „Az irányelv célja és hatálya” című 1. cikke szerint:
„(1) Ez az irányelv a minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeket állapítja meg a munkaidő megszervezése tekintetében.

(2) Ezt az irányelvet kell alkalmazni:

a) [...] az éves szabadság minimális időtartama esetében [...]

[...].”
- 4 Ezen irányelv „Éves szabadság” című 7. cikke előírja:
„(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót legalább négy hét [helyesen: négy hét fizetett] éves szabadság illessen meg a nemzeti jogszabályok és/vagy gyakorlat által megállapított ilyen szabadságra való jogosultság és a szabadság biztosítása [helyesen: és ennek megadása] feltételeinek megfelelően.

(2) Az éves szabadság [helyesen: A fizetett éves szabadság] minimális időtartama nem helyettesíthető annak fejében nyújtott juttatással, a munkaviszony megszűnésének esetét kivéve.”
- 5 A 2003/88 irányelv 17. cikke előírja, hogy a tagállamok eltérhetnek ezen irányelv bizonyos rendelkezéseitől. Az említett irányelv 7. cikke vonatkozásában semmilyen eltérés nem megengedett.

A lengyel jog

- 6 Az 1982. január 26-i Ustawa - Karta Nauczyciela (a tanárokról szóló törvény, Dz. U. 2014., 191. szám, 1198. alszám, a továbbiakban: a tanárokról szóló törvény) elfogadott szövege a tanárok jogait és kötelezettségeit meghatározó különös törvény. Az 1974. június 26-i törvénnyel (Dz. U. 1974., 24. szám, 141. alszám) elfogadott, módosított Kodeks Pracy (a munka törvénykönyve) csak kiegészítő jelleggel alkalmazandó a tanárookra.
- 7 A tanárokról szóló törvény 64. cikke a következőképpen rendelkezik:
„(1) Az olyan iskolában foglalkoztatott tanárok, amelyben a munkaszervezés alapján nyári és téli szüneteket tartanak, e szüneteknek megfelelő időtartamú éves szabadságra jogosultak, amelyeket ezen időtartamok során vehetnek ki.

[...]

(3) Az olyan iskolában foglalkoztatott tanárok, amelyben nincs tanítási szünet, 35 munkanap éves szabadságra jogosultak a szabadságot biztosító tervben meghatározott időszakban.

[...]

(5a) Az olyan iskolában foglalkoztatott tanárok, amelyben nincs tanítási szünet, a naptári év közben történő munkaviszony létesítés vagy megszüntetés esetén a munkavégzés időszakával arányos mértékű éves szabadságra jogosultak a különös rendelkezéseknek megfelelően.”

8 E törvény 73. cikke kimondja:

„(1) Az intézmény igazgatója a teljes munkaidőben határozatlan ideig foglalkoztatott tanároknak, akik az intézményben legalább hét év szolgálati idővel rendelkeznek, egyben kiadandó és legfeljebb egyéves időtartamra az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot biztosít orvos által rendelt gyógykezelés igénybevétele érdekében [...].

[...]

(5) A tanár az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság ideje alatt megőrzi a havi alapilletményre és a szolgálati időhöz kapcsolódó pótlékokra, valamint a munkavállalókat megillető egyéb ellátásokra, többek között az 54. cikk szerinti szociális ellátásokra való jogosultságát.

(6) Legkésőbb az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság lejártá előtt két héttel az iskola igazgatója vizsgálatokra hívja be a tanárt, amelyek célja a tevékenysége végzésével szembeni ellenjavallatok hiányának ellenőrzése.

[...]

(8) A tanárok az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló új szabadságot csak leghamarabb egy évvel az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló előző szabadság végét követően vehetnek ki. Az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságok együttes időtartama a szakmai pályafutás során nem haladhatja meg a három évet.

[...]

(10) A tanár egészségbiztosítási pénztárral szerződésben álló kezelőorvosa dönt a rendelt gyógykezelés igénybevétele érdekében kiadható, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság szükségességéről. Az első mondat szerinti döntéssel szemben jogorvoslattal lehet élni a (11) bekezdés alapján hozott rendelkezésekben meghatározott jogorvoslati szerv előtt és az e rendelkezések szerinti eljárásnak megfelelően. [...].”

9 A munka törvénykönyvének 14. cikke e törvénykönyvnek az „A munkajog alapelvei” című II. fejezetében található. E cikk előírja:

„A munkavállaló a munkaidőre, a munkaszüneti napokra és az éves szabadságra vonatkozó szabályoknak megfelelően pihenésre jogosult.”

10 Az említett törvénykönyv 152. cikke (1) bekezdésének szövege az alábbi:

„A munkavállaló folyamatos fizetett éves szabadságra jogosult, a továbbiakban: »szabadság«.”

11 Ugyanezen törvénykönyv 165. cikke szerint:

„Azokban az esetekben, amelyekben a munkavállaló nem tudja megkezdeni a szabadságát egy bizonyos időpontban a munkából való távolmaradását igazoló okokból, különösen:

- 1) betegség miatti átmeneti munkaképtelenség,
- 2) fertőző betegség miatti elkülönítés,
- 3) legfeljebb három hónap időtartamú katonai célú gyakorlatra vagy kiképzésre történő behívás,
- 4) szülési szabadság

miatt, a munkáltató köteles a szabadság kiadását későbbi időpontra elhalasztani.”

12 A munka törvénykönyvének 166. cikke előírja:

„Ha a munkavállaló a szabadságot:

- 1) betegség miatti átmeneti munkaképtelenség,
- 2) fertőző betegség miatti elkülönítés,
- 3) legfeljebb három hónap időtartamú katonai célú gyakorlatra vagy kiképzésre történő behívás,
- 4) szülési szabadság

miatt nem vette igénybe, a munkáltató köteles a szabadság kiadását későbbi időpontra elhalasztani.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

13 A. Sobczyszyn 2008 óta tanít az iskolában, a munkáltatója a Szkoła Podstawowa w Rzeplinie (rzeplini általános iskola).

14 2011. január 1-jén A. Sobczyszyn 35 nap éves szabadságra szerzett jogosultságot a tanárokról szóló törvény 64. cikkének (3) bekezdése alapján. A 2011. március 28-tól 2011. november 18-ig terjedő időszakra a munkáltatója az említett törvény 73. cikke alapján orvos által rendelt gyógykezelés igénybevétele érdekében egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot biztosított.

15 2012. április 27-én A. Sobczyszyn arra kérte munkáltatóját, hogy adja ki számára az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsága miatt 2011-ben még ki nem vett éves szabadságát. Munkáltatója e szabadság kiadását azzal az indokkal tagadta meg, hogy mivel a 2011-re vonatkozó szabadságolási terv szerint A. Sobczyszyn 2011. július 1-jétől július 31-ig vette volna ki az éves szabadságát, a 2011-re járó éves szabadságát az ugyanezen időszakra vonatkozó, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság „elhasználta”.

16 Az A. Sobczyszyn keresetét elbíráló kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a tanárok éves szabadsághoz való jogát szabályozó nemzeti rendelkezések összeegyeztethetők-e a 2003/88 irányelv 7. cikkével. E tekintetben az említett bíróság úgy ítéli meg, hogy a Bíróságnak még nem volt alkalma állást foglalni az uniós jog e rendelkezésének értelmezése tárgyában olyan esetre vonatkozóan, amikor az éves szabadság időtartama egybeesik egy olyan, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság időtartamával, mint amilyet a lengyel jog ír elő.

- 17 E körülmények között a Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (wrocławii középső kerületi bíróság, tizedik munkaügyi és társadalombiztosítási csoport, Lengyelország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra :

„Úgy kell-e értelmezni a 2003/88 irányelv 7. cikkét, amelynek értelmében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót legalább négy hét fizetett éves szabadság illessen meg a nemzeti jogszabályok és/vagy gyakorlat által megállapított ilyen szabadságra való jogosultság és ennek megadása feltételeinek megfelelően, hogy az a tanár, aki az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló, a tanárokról szóló törvény által biztosított szabadságot vett igénybe, emellett abban az évben, amelyben igénybe vette az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot, az általános munkajogi rendelkezések szerinti éves szabadságra is jogosultságot szerez?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2003/88 irányelv 7. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló, olyan nemzeti jogszabály vagy gyakorlat, amely lehetővé teszi azt, hogy azon munkavállaló esetében, aki a nemzeti jog alapján az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot vesz igénybe a foglalkoztatása szerinti intézmény szabadságotváltási tervében rögzített éves szabadságának időtartama alatt, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsága lejártakor megtagadják az éves szabadság későbbi időpontban történő igénybevételéhez való jogot.
- 19 E tekintetben először emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a 2003/88 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének szövegéből is kiténik, amely rendelkezéstől ezen irányelv nem enged eltérést – minden munkavállalót megillet legalább négy hét fizetett éves szabadság. A fizetett éves szabadsághoz való ezen jog az uniós szociális jog különös jelentőségű és olyan alapelvének tekintendő, amelynek a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok általi végrehajtása kizárólag a magában a 2003/88 irányelvben rögzített korlátok között történhet (2009. szeptember 10-i Vicente Pereda ítélet, C-277/08, EU:C:2009:542, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 Másodszor megjegyzendő, hogy a fizetett éves szabadsághoz való jog – mint az uniós szociális jog elve – nemcsak különlegesen fontos, hanem azt kifejezetten rögzíti az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdése is, amely esetében az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése a Szerződésekkel megegyező jogi kötéserőt ismer el (2011. november 22-i KHS-ítélet, C-214/10, EU:C:2011:761, 37. pont; 2012. május 3-i Neidel-ítélet, C-337/10, EU:C:2012:263, 40. pont).
- 21 Harmadszor a fizetett éves szabadsághoz való jogot nem lehet megszorítóan értelmezni (lásd: 2010. április 22-i Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols ítélet, C-486/08, EU:C:2010:215, 29. pont).
- 22 Ráadásul a Bíróság már megállapította, hogy a 2003/88 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével főszabály szerint nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az ezen irányelv által kifejezetten biztosított fizetett éves szabadsághoz való jog gyakorlási módozatairól rendelkezik, még akkor sem, ha akár e jognak a referencia-időszak végével történő megszűnését írja elő, feltéve azonban, hogy azon munkavállalónak, akinek a fizetett éves szabadsága elveszik, ténylegesen megvolt a lehetősége arra, hogy ezzel a joggal éljen (2009. szeptember 10-i Vicente Pereda ítélet, C-277/08, EU:C:2009:542, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 23 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is következik, hogy a fizetett éves szabadsághoz való jog célja annak lehetővé tétele, hogy a munkavállaló pihenessen, a kikapcsolódásra és szabad időtöltésre alkalmas idő álljon a rendelkezésére (lásd: 2009. január 20-i Schultz-Hoff és társai ítélet, C-350/06 és C-520/06, EU:C:2009:18, 25. pont).
- 24 A Bíróság ez alapján megállapította, hogy az éves szabadság és a betegszabadság egybeesése esetén a 2003/88 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés vagy gyakorlat, amely előírja, hogy a fizetett éves szabadsághoz való jog a referencia-időszak és/vagy a szabadság átvitelére a nemzeti jog által meghatározott időszak végén megszűnik, ha a munkavállaló a teljes referencia-időszak vagy annak egy része során betegszabadságon volt, ami miatt nem tudta gyakorolni az említett jogot (lásd különösen: 2009. január 20-i Schultz-Hoff és társai ítélet, C-350/06 és C-520/06, EU:C:2009:18, 49. pont; 2009. szeptember 10-i Vicente Pereda ítélet, C-277/08, EU:C:2009:542, 19. pont).
- 25 A Bíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy a fizetett éves szabadsághoz való jog, amelynek célja annak a lehetővé tétele, hogy a munkavállaló pihenessen, a kikapcsolódásra és szabad időtöltésre alkalmas idő álljon a rendelkezésére, eltér a betegszabadsághoz való jog céljától, ami abban áll, hogy a munkavállaló a betegségből felépülhessen (lásd ebben az értelemben: 2012. június 21-i ANGED-ítélet, C-78/11, EU:C:2012:372, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 A kétféle szabadság ezen eltérő céljaira tekintettel a Bíróság megállapította, hogy az a munkavállaló, aki az éves szabadság előzetesen meghatározott időszakában betegszabadságon van, kérésére és éves szabadságának tényleges igénybevétele céljából jogosult azt egy, a betegszabadság idejével egybeesőtől eltérő, más időszakban igénybe venni (lásd: 2009. szeptember 10-i Vicente Pereda ítélet, C-277/08, EU:C:2009:542, 22. pont; 2012. június 21-i ANGED-ítélet, C-78/11, EU:C:2012:372, 20. pont).
- 27 A fenti megfontolások fényében, amelyek teljes mértékben alkalmazhatók az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetre, amelyben az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság egybeesik az előzetesen meghatározott éves szabadság időtartamával, kell meghatározni, hogy a szóban forgó kétféle szabadság esetlegesen eltérő céljára tekintettel ez az egybeesés megakadályozhatja-e, hogy egy későbbi időpontban a munkavállaló az általa szerzett éves szabadságot igénybe vegye.
- 28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy bár végeredményben a nemzeti bíróság – amely egyedül hivatott a nemzeti jog értelmezésére – feladata annak eldöntése, hogy az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság célja eltér-e a fizetett éves szabadság Bíróság által értelmezett 2003/88 irányelv 7. cikkében foglalt céljától, a Bíróság, amelynek a nemzeti bíróság előtti jogvita megoldásához hasznos választ kell adnia, ebből a célból az e bíróság által nyújtott információk összességéből, konkrétan az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásából levont támpontokat adhat neki.
- 29 Az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsághoz való, a lengyel jog szerinti jog célját illetően emlékeztetni kell arra, hogy a tanárokról szóló törvény 73. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett szabadságot „orvos által rendelt gyógykezelés igénybevétele érdekében” biztosítják egyben kiadandó és legfeljebb egyéves időtartamra. E cikk (10) bekezdése szerint a tanár egészségbiztosítási pénztárral szerződésben álló kezelőorvosa dönt „a rendelt gyógykezelés igénybevétele érdekében kiadható ilyen szabadság szükségességéről”. Ezenkívül e törvény 73. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy az említett szabadság lejárta előtt két héttel a tanárnak vizsgálatokon kell részt vennie, amelyek célja a tevékenysége folytatásával szembeni ellenjavallatok hiányának ellenőrzése.
- 30 Márpedig amint azt maga a kérdést előterjesztő bíróság tárta fel az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében, a jelen ítélet előző pontjában felidézett elemek azt támasztják alá, hogy az alapügyben szóban forgó, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadság célja azon munkavállalók egészségi állapotának javítása, akiknek e szabadságot kiadták, és e szabadság, a 2003/88 irányelv

7. cikkének (1) bekezdése szerinti fizetett éves szabadságtól eltérően nem arra irányul, hogy e munkavállalóknak a kikapcsolódásra és szabad időtöltésre alkalmas idő álljon a rendelkezésükre, mivel orvos által rendelt gyógykezelést kell igénybe venniük.

- 31 E támpontok, valamint a nemzeti szinten az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsághoz való jog biztosítására vonatkozó valamennyi szabály fényében kell a kérdést előterjesztő bíróságnak eldöntenie, hogy ez utóbbi jog célja eltér-e a fizetett éves szabadság Bíróság által értelmezett 2003/88 irányelv 7. cikkében foglalt céljától.
- 32 Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jut, hogy van ilyen eltérés, a nemzeti szabályozásnak kötelezettséget kell előírni a munkáltató számára arra, hogy az érintett munkavállalónak az általa javasolt másik időszakban adja ki az éves szabadságát, amely összeegyeztethető adott esetben a munkáltató érdekeivel kapcsolatos kényszerítő okokkal, nem zárva ki előre azt, hogy az említett időszak az éves szabadság szóban forgó referencia időszakán kívül fog esni (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 10-i Vicente Pereda ítélet, C-277/08, EU:C:2009:542, 22. és 23. pont).
- 33 Amint ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, bár a fizetett éves szabadság akkor fejt ki a legteljesebben jótékony hatását a munkavállaló biztonságára és egészségére, ha az esedékesség évében, azaz a folyó évben veszik ki, a pihenőidő nem veszíti el e jelentőségét akkor sem, ha később használják fel (lásd: 2006. április 6-i Federatie Nederlandse Vakbeweging ítélet, C-124/05, EU:C:2006:244, 30. pont; 2009. január 20-i Schultz-Hoff és társai ítélet, C-350/06 és C-520/06, EU:C:2009:18, 30. pont).
- 34 A fenti megállapítások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/88 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló, olyan nemzeti jogszabály vagy gyakorlat, amely lehetővé teszi azt, hogy azon munkavállaló esetében, aki a nemzeti jog alapján az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot vesz igénybe a foglalkoztatása szerinti intézmény szabadságolási tervében rögzített éves szabadságának időtartama alatt, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsága lejártakor megtagadják a fizetett éves szabadság későbbi időpontban történő igénybevételéhez való jogot, feltéve hogy az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsághoz való jog célja eltér az éves szabadsághoz való jog céljától, amit a nemzeti bíróságnak kell vizsgálnia.

A költségekről

- 35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló, olyan nemzeti jogszabály vagy gyakorlat, amely lehetővé teszi azt, hogy azon munkavállaló esetében, aki a nemzeti jog alapján az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadságot vesz igénybe a foglalkoztatása szerinti intézmény szabadságolási tervében rögzített éves szabadságának időtartama alatt, az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsága lejártakor megtagadják a fizetett éves szabadság későbbi időpontban történő igénybevételéhez való jogot, feltéve hogy az egészségügyi állapot helyreállítását szolgáló szabadsághoz való jog célja eltér az éves szabadsághoz való jog céljától, amit a nemzeti bíróságnak kell vizsgálnia.

Aláírások

